USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Michaely Bejčkové a Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **R. K.**, zast. Mgr. Miroslavem Němcem, advokátem se sídlem Borská 588/13, Plzeň, proti žalovanému: **finanční arbitr**, se sídlem Legerova 1581/69, Praha 1, ve věci ochrany proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2017, čj. 5 A 174/2017-30,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek snížený o 20 % ve výši **4 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Miroslava Němce, advokáta, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Žalobce (stěžovatel) se kasační stížností domáhal zrušení usnesení městského soudu označeného v záhlaví. Podáním ze dne 2. 2. 2018 vzal stěžovatel kasační stížnost výslovně a v plném rozsahu zpět.

Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Projev vůle, jímž byla kasační stížnost vzata zpět, nevzbuzuje pochybnosti. Vzhledem k tomu, že stěžovatel vzal svoji kasační stížnost zpět do doby, než o ní bylo rozhodnuto, soud usnesením řízení zastavil podle § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Stěžovatel ve svém podání, jímž vzal zpět kasační stížnost, rovněž sdělil, že žalovaný dne 24. 1. 2018 vydal rozhodnutí o námitkách, jehož vydání se stěžovatel domáhal žalobou u městského soudu. Žádal proto, aby mu byla přiznána náhradu nákladů řízení, protože zpětvzetí učinil pro pozdější chování žalovaného (§ 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s.). Náhradu nákladů řízení vyčíslil jako souhrn zaplacených soudních poplatků (jak za žalobu, tak za

kasační stížnost) a úkonů právních služby poskytnutých v řízení o žalobě a v řízení o kasační stížnosti.

Podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení, vzal-li podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele.

NSS dospěl k závěru, že náhrada nákladů řízení stěžovateli nenáleží a že taková úvaha nemá v tomto kasačním řízení vůbec místo. To, zda by stěžovatel měl být náhradou nákladů řízení „kompenzován" za pozdější chování žalovaného, by mohl zvažovat pouze městský soud v řízení o žalobě, pokud by žalovaný rozhodl o námitkách a stěžovatel vzal následně žalobu zpět. (Tím není řečeno, že by v takovém případě náhrada stěžovateli jednoznačně náležela.) Předmětem žalobního řízení totiž byla nečinnost žalovaného, která by vydáním rozhodnutí byla ukončena.

Předmětem kasačního řízení však není nečinnost žalovaného, ale zákonnost usnesení městského soudu, a konkrétněji řečeno otázka, zda městský soud právem odmítl žalobu jako opožděnou. Městský soud se nezabýval věcí meritorně, což určilo předmět kasačního řízení. Ani kdyby stěžovatel nevzal kasační stížnost zpět, nezabýval by se NSS tím, zda žalovaný byl, či nebyl nečinný, ale pouze tím, zda žaloba byla, či nebyla opožděná.

Při zkoumání pozdějšího chování žalovaného hledí soud k důvodnosti z procesního hlediska, nikoli k důvodnosti hmotněprávní (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2008, čj. 1 Ans 4/2008-6). I důvodnost „procesní" však může být dána jen tam, kde před soudem leželo meritorní zkoumání, na něž nakonec nedošlo, protože žalobce vzal svou žalobu zpět. O „procesní" důvodnosti však vůbec nelze uvažovat, je-li tu již vydáno pravomocné rozhodnutí městského soudu, podle nějž byla žaloba podána opožděně. Z tohoto rozhodnutí jasně plyne, že žaloba nemohla být důvodná – ani „procesně" pro účely úvahy podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., ani „hmotněprávně" –, neboť dokonce ani nebyla projednatelná. Postup podle právě zmíněného ustanovení se tedy neuplatní.

Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s.

Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Vzhledem k tomu, že soud zastavil řízení v důsledku zpětvzetí kasační stížnosti před prvním jednáním, jsou podmínky tohoto ustanovení splněny. Proto soud rozhodl o vrácení soudního poplatku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2018

pokračování

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu